

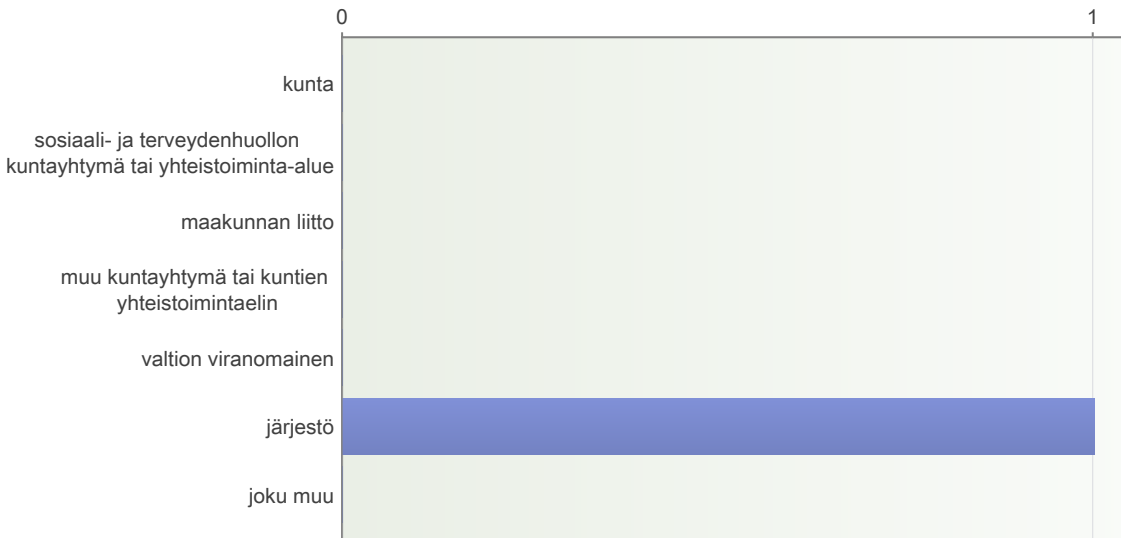
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöön käsittelypäivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Aivovammaliitto ry	Anu Korhonen	anu.korhonen@aivovam maliitto.fi, p. 0503739076		

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Uudistus tulee vaikuttamaan paljon aivovamman saaneiden ihmisten arkeen, sillä he käyttävät runsaasti sosiaali- ja terveyspalveluita. On erittäin tärkeää, että sosiaali- ja terveyspalvelut suunnitellaan, järjestetään ja toteutetaan niin, että vammaisten ihmisten ihmis- ja perusoikeudet ja YK:n vammaisoikeuksien sopimus toteutuvat.
On myös varmistettava palveluiden laatu ja saatavuus. Välttämättömiä perusoikeuksia turvaavia elämänmittaisia vammaispalveluita ei tule säätää maksullisiksi eikä vammaisten ihmisten elämänmittaisia palveluita saa myöskään kilpailuttaa. Jotta palvelut olisivat yhdenvertaisia, tulee niiden olla yksilölliset tarpeet huomioivia. Palveluntarpeen arvioinnin merkitys korostuu, jotta mm. vammaislainsäädännön määrittelemät oikeudet toteutuvat. Koska maakunnat saavat itse päättää palveluistaan, niiden yhdenvertaiseen saatavuuteen on panostettava.
Aivovammaliitto kokee haasteellisena sen, että lakiesityksiä valmistellaan hyvin eri tahdissa. Kokonaisuus on hahmottumaton, kun valinnanvapausluonnoksesta ole vielä tarkempaa tietoa.
Palveluohjauksen rooli tulee kasvamaan. Paljon palveluita käyttävien kannalta on oleellisen tärkeää, että palveluohjausta saa läheltä, matalalla kynnyksellä ja moniammatillisesti. Palveluohjausta tulee olla saatavilla matalan kynnyksen periaatteella ja sinne tulee ohjata asiakkaita tarpeen mukaisesti silloinkin, kun asiakas itse

on tietämätön saatavilla olevista palveluista tai esimerkiksi oiretiedostamaton. Palveluiden saumattomat ketjut ja palveluiden yhdenvertainen saatavuus on varmistettava valtakunnallisesti kaikilla tasoilla.

Vammaispalvelujen tukipalvelut tulee organisoida koko maan kattaviksi.

Palvelujen yhdenvertainen saatavuus edellyttää ihmisoikeusperusteisia laatustandardeja. Asiaksmaksujen tulee kaventaa hyvinvointieroja, järjestelmän uudistuksen tulee edistää yhteiskunnan oikeudenmukaisuutta.

Vähemmistökielten kannalta on tärkeää, että tietoa palveluista ja niiden sijainnista on saatavilla mm.

ruotsinkielellä ja viittomakielellä. Tulkkauspalvelut on turvattava valtakunnallisesti.

Julkinen palvelulupaus on jo annettu paitsi perustuslaissa myös muussa lainsäädännössä, joten palvelulupaus ei voi mennä lainsäädännön ohi.

Perustuslain 19 § edellyttää, että julkisen vallan on turvattava jokaiselle riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut.

Tämän tulee koskea myös apuvälineitä, joiden osalta tarvetta vastaava yksilöllinen apuväline tulee saada maksutta. Apuvälinepalveluiden laaja osaaminen ja osaamisen tehokas organisointi tulee varmistaa osana integroituja palveluja.

Jos vammaispalvelujen järjestäminen on julkisen palvelulaitoksen vastuulla, vammaisten henkilöiden valinnanvapauden tulee toteutua yhtä laajana kuin muillakin kansalaisilla.

Palvelujen digitaalisessa toteuttamisessa täytyy muistaa, että kaikki ihmiset eivät voi käyttää sähköisiä palveluja. Täytyy varmistaa, että vammaiset ihmiset saavat osallistua yhdenvertaisesti yhteiskunnan toimintaan riippumatta palveluntuottajasta ja erilaisilla saavutettavilla osallistumisen muodoilla.

Vammaisten ihmisten tarvitsemien integroitujen sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämisen hallintoa voi keskittää maakunnallisesti, mutta toimintakyvyn ja palveluntarpeen arvioiminen sekä palvelujen tuottaminen tulee kuitenkin toteuttaa paikallisesti vammaisten ihmisten ja heidän perheidensä omassa elin- ja toimintaympäristössä.

Aivovammaliitto kannattaa lakiesityksen vahvaa yhteistyön pakkoa valtion, maakuntien ja kuntien välillä; palvelujen järjestämiseen tarvitaan vahva valtionohjaus sekä maakunnille riittävät resurssit järjestää palvelut. Maakuntalain 30 §:n vähemmistöryhmien edustukseen esimerkiksi vammaiset, maahanmuuttajat ja kielivähemmistöt.

YK:n vammaisten oikeuksien sopimuksessa sanotaan, että laadittaessa ja toimeenpantaessa lainsäädäntöä ja politiikkaa, joilla tätä yleissopimusta pannaan täytäntöön, sekä muissa vammaisia henkilöitä koskevissa päätöksentekoprosesseissa sopimuspuolten tulee neuvotella tiiviisti vammaisten henkilöiden kanssa ja aktiivisesti osallistaa heidät, mukaan lukien vammaiset lapset, heitä edustavien järjestöjen kautta. (4 artikla 3 kohta). Myös artiklassa 33 Kansallinen täytäntöönpano ja seuranta sanotaan, että kansalaisyhteiskunta, erityisesti vammaiset henkilöt ja heitä edustavat järjestöt, on osallistettava ja heidän on osallistuttava valvontaprosessiin täysimääräisesti. (Kohta 3).

Maakuntalain 24 pykälä: Maakunnan asukkaalla sekä alueella toimivalla yhteisöllä ja säätiöllä on oikeus tehdä aloite maakunnan toimintaa koskevissa asioissa. Lisäksi palvelukäyttäjällä on oikeus tehdä aloitteita kyseisen maakunnan palvelua koskevassa asiassa. Tästä aloiteoikeudesta on tiedotettava riittävästi.

Aivovammaliitto korostaa:

1. Palveluita järjestettäessä järjestämistapojen tulee olla erilaisten asiakkaiden erilaisista tarpeista ja elämäntilanteista lähteviä. Eri tavoin vammaisilla ja pitkäaikaissairailta henkilöillä pitää olla oikeus valita kuten muillakin. Palveluja käytävällä asiakkaalla pitää olla myös riittävä ja asiakkaan tarvetta vastaava tuki palvelujen valinnassa, käytössä ja päätöksenteossa.

2. Yhdenvertaiset palvelut on saatava valtakunnallisesti. Palvelut tullaan toteuttamaan eri tavalla eri maakunnissa, mutta yhdenvertaiset periaatteet on taattava.

3. Sosiaalityön roolia ja asemaa suhteessa terveydenhuollon palveluihin on kehitettävä ja vahvistettava.

Sosiaalihuollon ja -palvelujen puute ilmenee terveyspalvelujen käytön lisääntymisenä. Sosiaalihuollon kehittäminen jatkossa huomioitava 43 - 44 § mukaisesti ja varattava riittävät resurssit sosiaalityöntekijöiden ja -ohjaajien erikoistumiskoulutukseen. Sosiaalialan osaamiskeskusten roolia tulee vahvistaa ja resursseja lisätä.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

Vastaajien määrä: 1

- Palveluita järjestettäessä pitää huomioida laatu ja yksilölliset tarpeet sekä kansalliset lait ja ihmisoikeudet, erityisesti YK:n vammaisten oikeuksien sopimus. Pelkästään kustannuksia ei voida ajatella. Säästöjä syntyy kun ihmiset saavat palvelut itselleen sopivina ja oikea-aikaisesti. Kustannusten kasvua voidaan hillitä myös organisaatioiden määrä vähenemisellä. Vähemmistöt on otettava mukaan lakien valmisteluvaiheessa, ei vain kuulemistilaisuuksissa ja lausuntotasolla. Päällekkäisten hallintotehtävien poistaminen on tärkeää, samalla tulee kuitenkin varoa uuden byrokratian luomista. Digitalisaatio hyvin toteutettuna ja saavutettavana (esimerkiksi viittomakieli, selkokieli) säästää henkilökohtaisista neuvonta-aikojen tarpeessa. Erityisasioiden koordinointi, tiedon lisääminen ja asennemuokkaus säästävät yhteiskunnan varoja toteutuessaan hyvin.

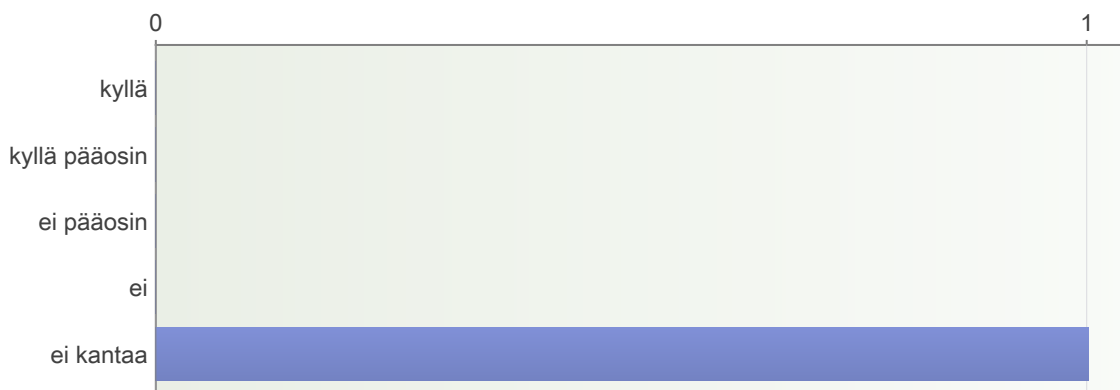
5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Vastaajien määrä: 1

- YK:n vammaisten oikeuksien sopimus velvoittaa vammaisten ihmisten osallisuuden takaamisen kaikessa heitä koskevassa päätöksenteossa ja oikeuden tehdä heitä itseään koskevia päätöksiä. Maakuntiin tulee luoda struktuuri, jossa vammaisten ihmisten osallisuus ja kuuleminen tosiasiallisesti tapahtuu. Lakiesityksessä mainitaan asiakasraadit ja vammaisneuvostot, mutta näiden toimivalta ei ole riittävä, kuulemisen pitää olla todellista. Vammaisneuvostoissa pitää olla edustettuina eri vamma- ja sairausryhmiä ja vammaisten henkilöiden äänen pitää kuulua. Niillä vammaisilla henkilöillä, jotka tarvitsevat tukea, tulee olla heidän yksilöllisten tarpeidensa ja valinnan mukainen tuki osallistumiseen. Maakunnan asukkailla ja palvelujen käyttäjillä on oikeus vaikuttaa maakunnan toimintaan. Maakunnan on pidettävä huolta monipuolisista ja vaikuttavista osallistumismahdollisuuksista. Muutenkin maakuntalain 23 § ja 26 § sekä sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 27 § ja 35 § on otettava haavoittuvassa asemassa olevat vammaiset kuntalaiset ja palvelujen käyttäjät mukaan vaikuttamaan maakunnan toiminnan suunnitteluun, valmisteluun, toteutukseen ja seurantaan. Vammaisneuvostot pitää ottaa osaksi virallisia rakenteita ja päätöksentekoprosesseja. Tarvitaan maakunnalliset vammaisasiamiehet, jotka toimivat yhteistyössä vammaisneuvostojen kanssa. Esityksessä tulisi olla vahvemmin velvollisuus ottaa vammaiset henkilöt virallisiin prosesseihin mukaan silloin, kun on kyse asioista, jotka vaikuttavat suoraan heidän elämäänsä. Maakuntalain 23 § ja 26 § vammaisten ihmisten vähemmistöasema tulee huomioida yhdenvertaisesti toisten vähemmistöryhmien kanssa. Aivovammaliitto viittaa vielä julkista valtaa velvoittavaan YK:n vammaisten oikeuksien sopimukseen, jonka mukaan laadittaessa lainsäädäntöä sopimuspuolten tulee neuvotella tiiviisti vammaisten henkilöiden kanssa ja aktiivisesti osallistaa heidät. Lisäksi vammaiset henkilöt ja heitä edustavat järjestöt on osallistettava ja heidän on osallistuttava valvontaprosessiin täysimääräisesti. (Artiklat 4 ja 33).

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

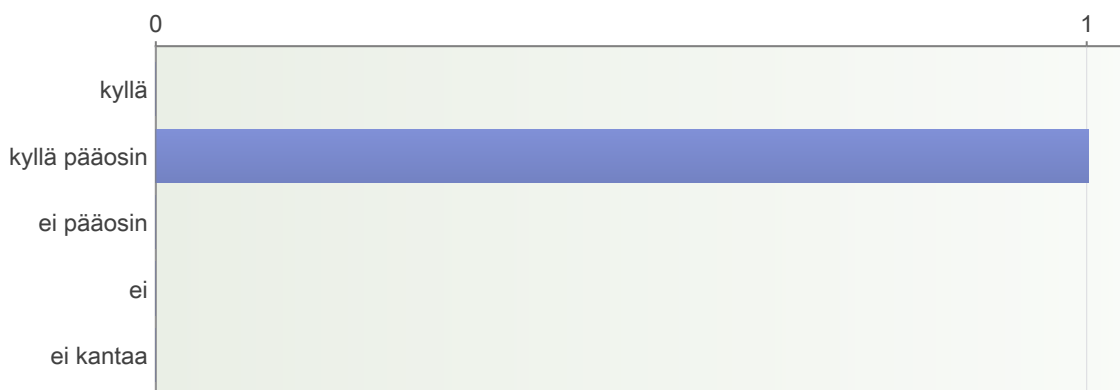
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

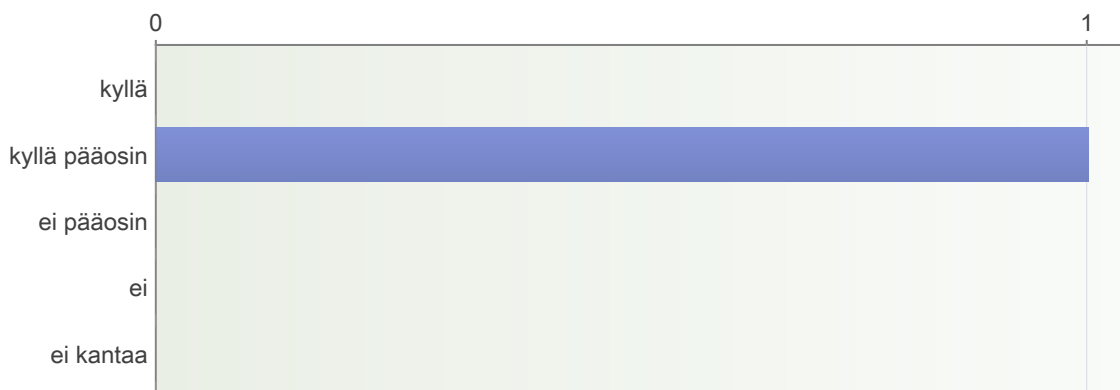

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Vammaisten ihmisten palveluiden tulee olla hyvin koordinoituja. Palveluiden järjestämis- ja toteuttamisvastuun tasosta riippumatta vammaisella henkilöllä tulee säilyä itsemääräämisoikeus oman elämän järjestämisestä.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

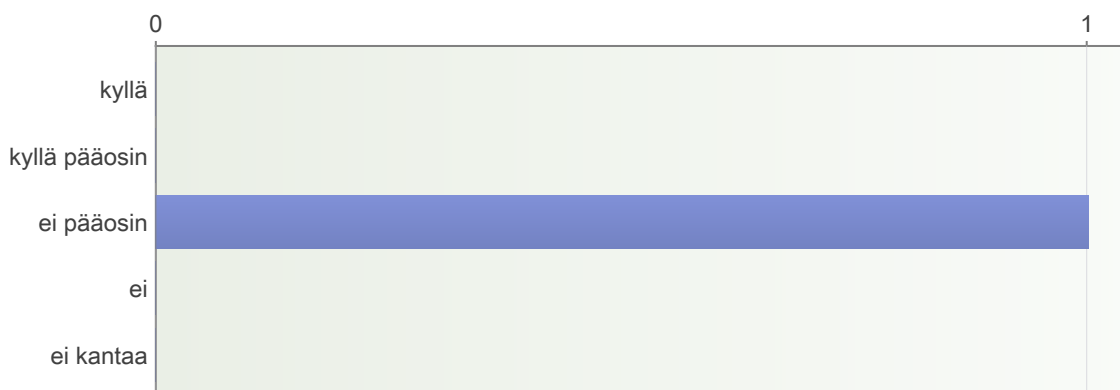

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Vähemmistöjen osallistumisoikeudet on tuotu hyvin esiin. Päätökset tehdään kuitenkin maakuntatasolla, joten tosiasiallisesti oikeudet jäävät maakuntien harkintaan. Vammaisasiamielisiä tulee olla sekä maakunnissa että kunnissa ja he voisivat valvoa maakuntia sekä tuoda ehdotuksia. Vammaisasiamiesten yhteistyö-kehittämismahdollisuudet on turvattava valtakunnallisella tasolla. Aivovammaliitto pitää tärkeänä, että osallistumisoikeudet todella turvataan. Jotta maakuntavaltuustot kiinnittäisivät erityistä huomiota vammaisten ihmisten osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien turvaamiseen, vammaiset ihmiset tulee mainita maakuntalain 23 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa yhtenä niistä vähemmistöryhmistä, joiden osallistumisen mahdollisuuksiin on kieli-, kulttuuri- ja seksuaalivähemmistöjen ohella tarpeen kiinnittää erityistä huomiota.

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

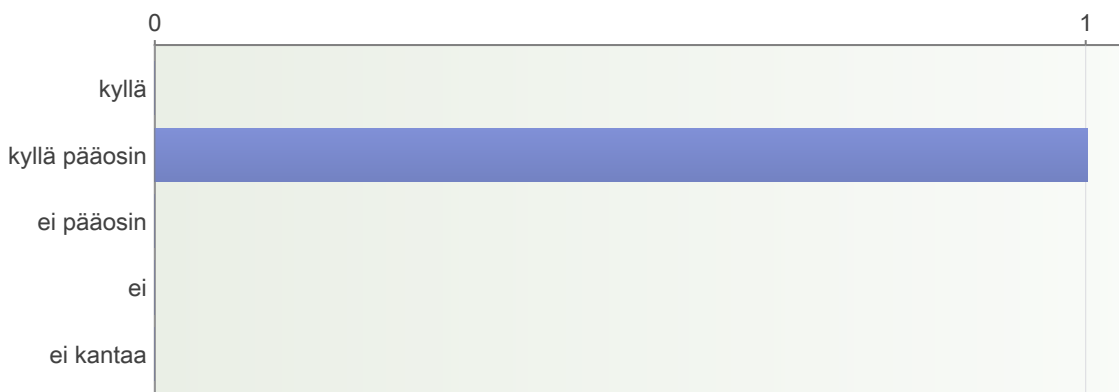
Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Palvelutarpeen arvioinnissa ja päätöksenteossa käytetään julkista valtaa. Organisaatioilla tulee olla myös demokraattisesti valittu johto. Emme pidä välttämättä hyvänä sitä, että järjestäminen ja tuottaminen erotetaan

toisistaan. Maakuntalain kirjaus palveluiden hankinnasta on mielestämme hyvä. Vielä ei tiedetä kuinka valinnanvapaus toteutuu esimerkiksi henkilökohtaisessa avussa tai asumisessa. Yksi järjestämistapa ei takaa valinnanvapautta. Joidenkin erityispalveluiden keskittäminen yhteen maakuntaan saattaa myös rajoittaa valinnanvapautta. Tämä (11§) järjestämismalli ei tuo valinnanvapautta, varsinkaan, jos kukaan muu ei saa tuottaa kyseisiä palveluja. Ratkaisu on ristiriidassa perustuslain 6§:n ja 19§:n kanssa, mikä voi johtaa segregointiin ja suosimiseen kielen, diagnoosin ja/tai vamman perusteella.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Vammaisuus kestää yleensä loppuelämän. Jotta vammaisen ihminen voi olla yhdenvertainen muiden ihmisten kanssa, vammaisuudesta johtuvien palvelujen tulee olla maksuttomia.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Vastaajien määrä: 1

- Pienissä ja keskisuurissa yrityksissä ja järjestöissä on paljon erityisasiantuntemusta, joka pitää säilyttää. Tosiasiallinen valinnanvapaus tarkoittaa että on monia eri tuottajia. Maakunnalla tulee olla vastuu palveluista, mutta on luotava mekanismeja, jotka tukevat koordinoitua ja valvovat velvoitteiden toteutumista.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täyttyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

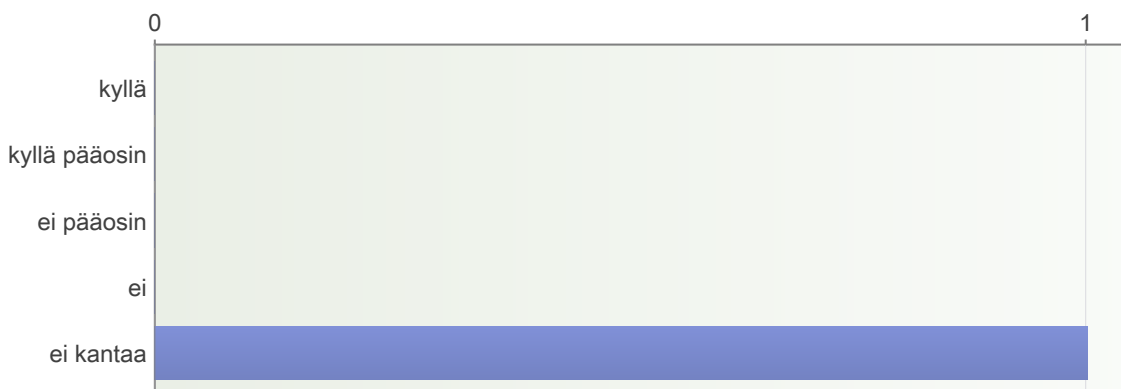

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Käsite "objektiivinen tarve" on harhaanjohtava. Ei ole olemassa keskimääräistä vammaista ihmistä tai ihmistä ylipäätään, joten objektiivisen arvion perusteella ei voida tehdä palvelutarpeen arviointia. Päinvastoin, päätöksenteon on perustuttava yksilölliseen tarpeeseen.

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

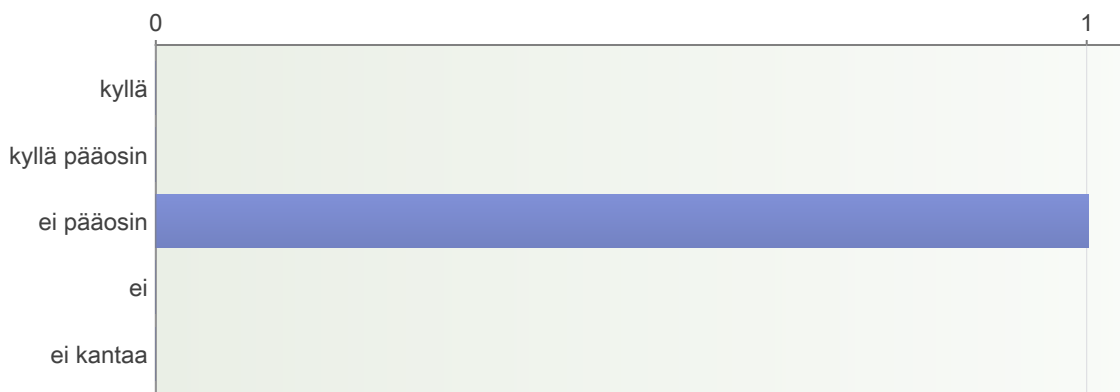
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Sosiaalihuoltoon tulisi panostaa tasavertaisesti terveydenhuollon kanssa. Hyvin hoidettu sosiaalihuolto auttaa terveydenhuollon kustannussäästöissä. Asiakaslähtöiseen integraatioon tarvitaan suurta asenteellista muutosta viranomaisten taholta. Palvelut pitää saada yhdenvertaisesti ja lainmukaisesti kaikkialla.

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveyspalveluissa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

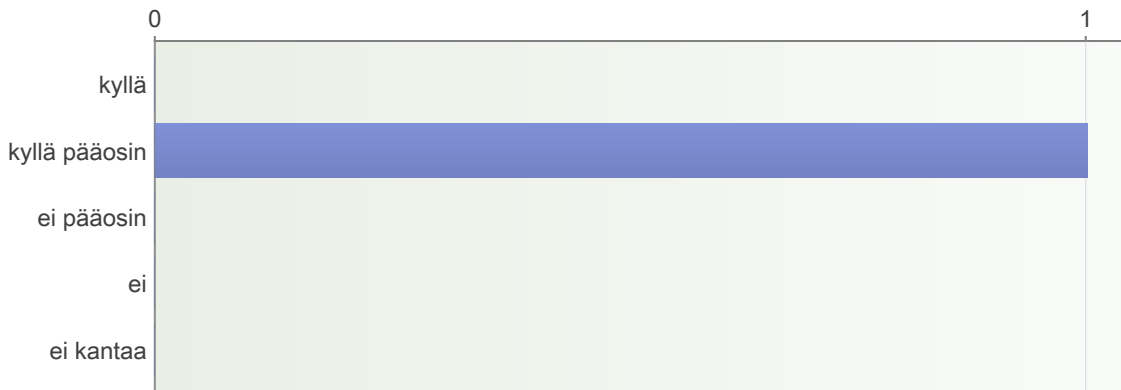

Avoimet vastaukset: kyllä

- Tähän tarvitaan riittävät resurssit.

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

Vastaajien määrä: 1

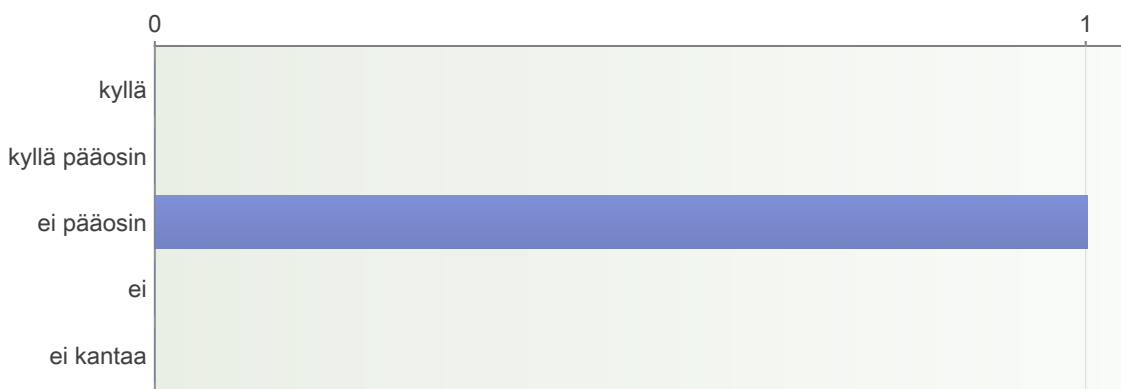

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Yhtiöittämistä on kuitenkin selvitettävä vielä lisää. Aivovammaliitto vaatii, että asiakkaan saamat hyvät palvelut ovat etusijalla. Erityisosaaminen on säilytettävä. Järjestämisvastuu on kirkastettava. Palvelujen saanti ei saa riippua siitä, ovatko ne julkisia vai yksityisiä.

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitetun laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Yhtiöittämisen vaihtoehtoja on vielä selvitettävä. On toimittava mahdollisimman avoimesti ja julkisuuslain mukaisesti.

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Vastaajien määrä: 1

- Yhdenvertaiset mahdollisuudet palveluihin on taattava valtakunnallisesti.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

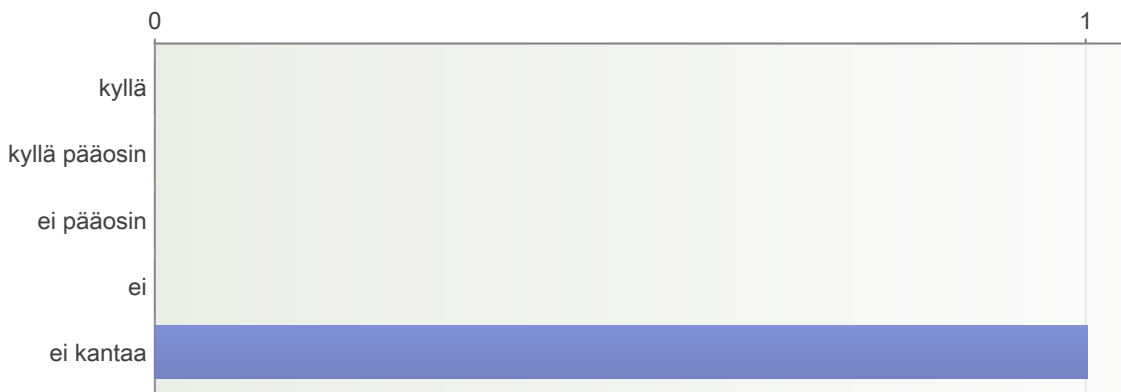
Ei vastauksia.

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väli aikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaanpanolain 2 luvussa. Onko väli aikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

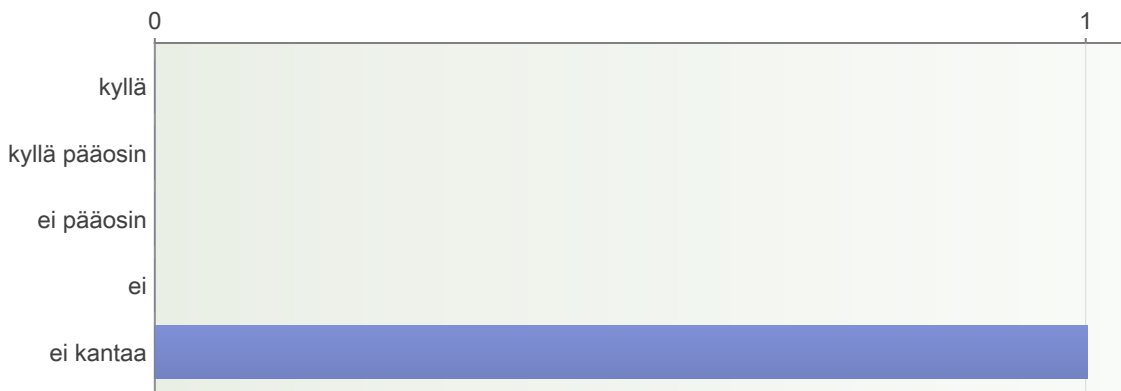
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

22. 20. Voimaanpanolain 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Vastaajien määrä: 1

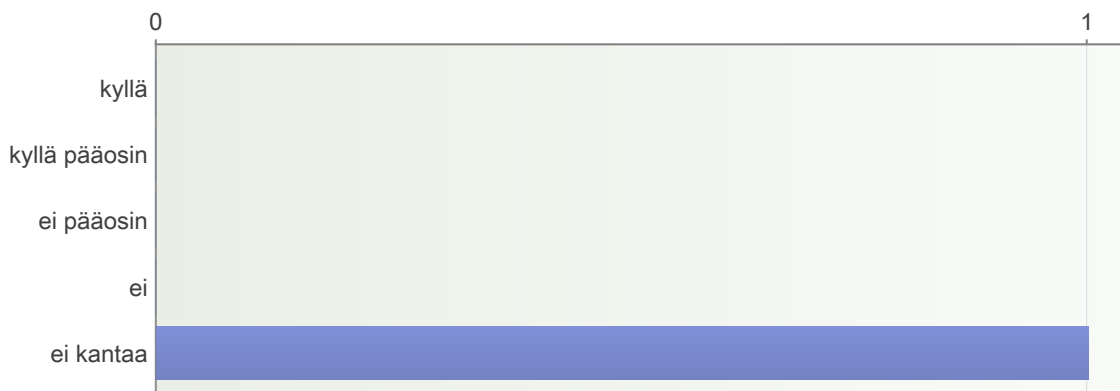
Avoimet vastaukset: ei kantaa

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Ei vastauksia.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Vastaajien määrä: 1

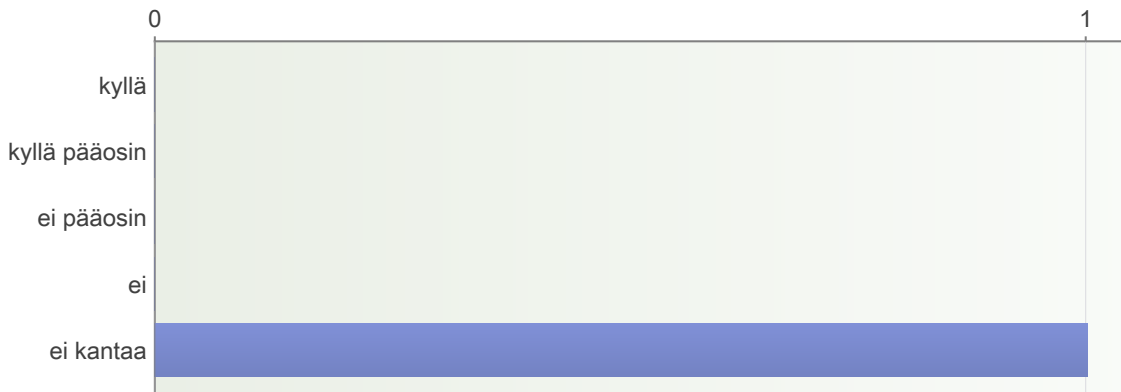
Avoimet vastaukset: ei kantaa

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Ei vastauksia.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

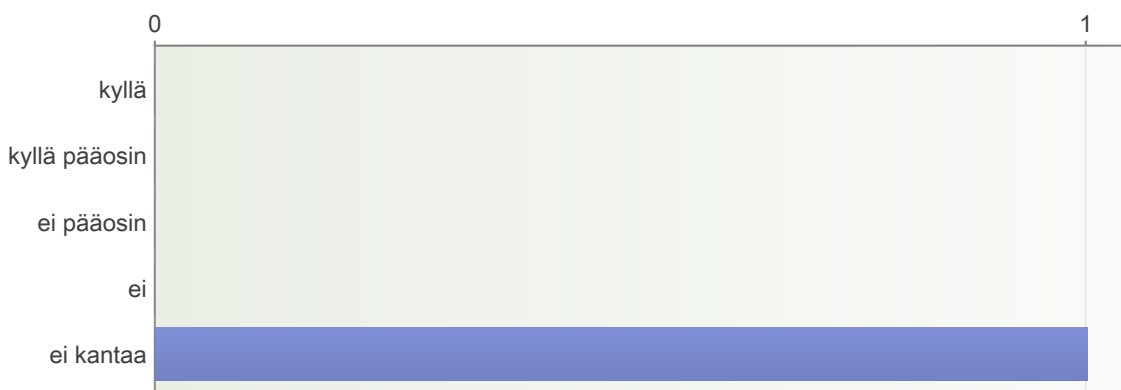
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

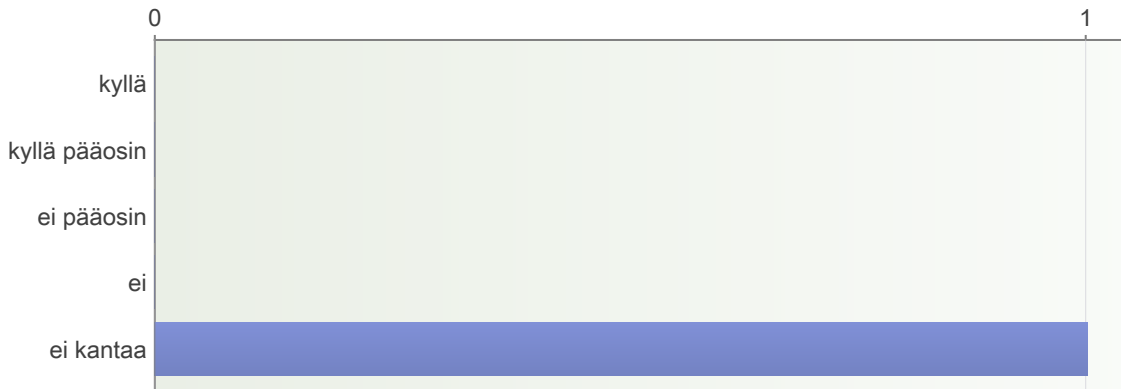
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirrytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

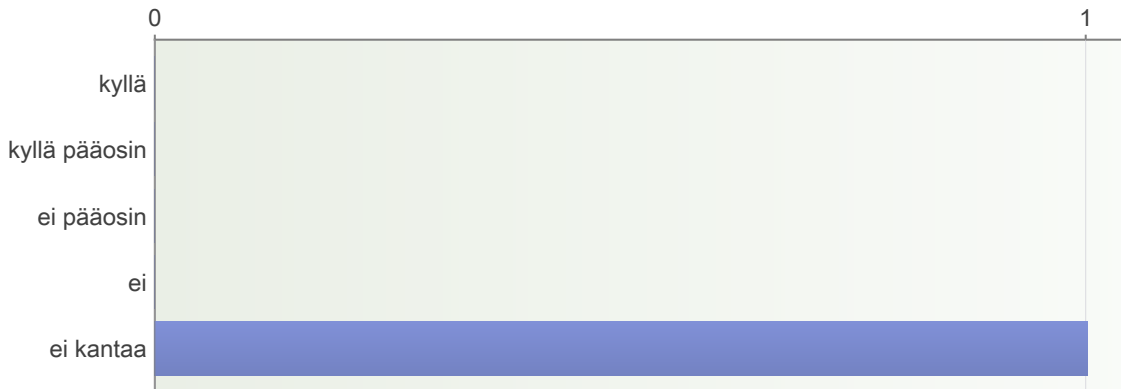
Vastaajien määrä: 1

- Valtion tulee varmistaa, että maakunnat eivät jatka kuntien toteuttamaa tahallisen alibudjetoinnin käytäntöä.

33. 31. Pidättekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena?

(erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Vastaajien määrä: 1

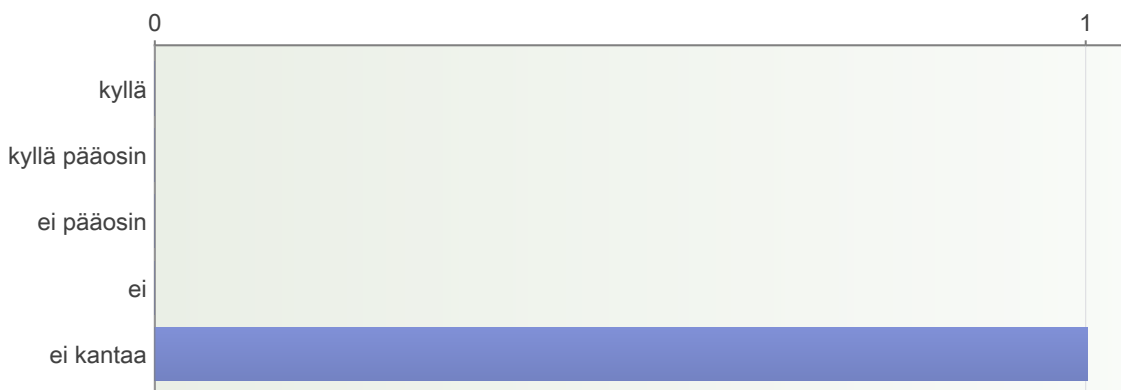
Avoimet vastaukset: ei kantaa

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Vastaajien määrä: 1

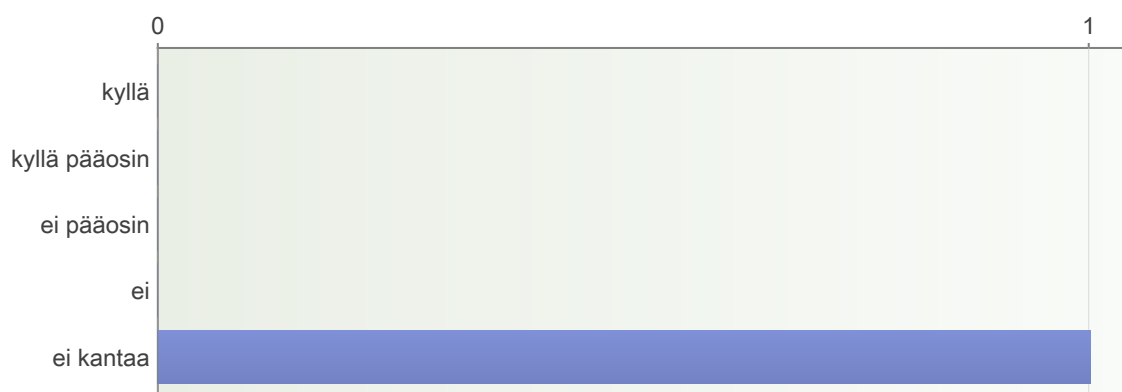
Avoimet vastaukset: ei kantaa

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidättekö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Vastaajien määrä: 1

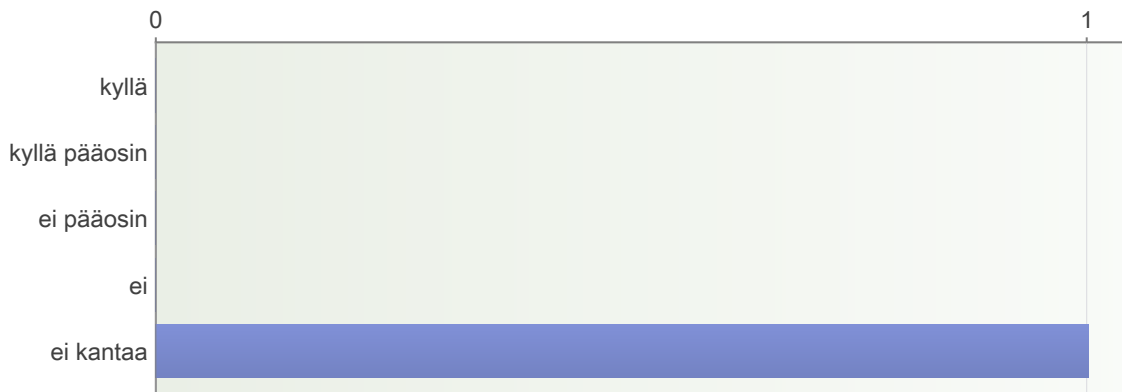
Avoimet vastaukset: ei kantaa

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Ei vastauksia.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

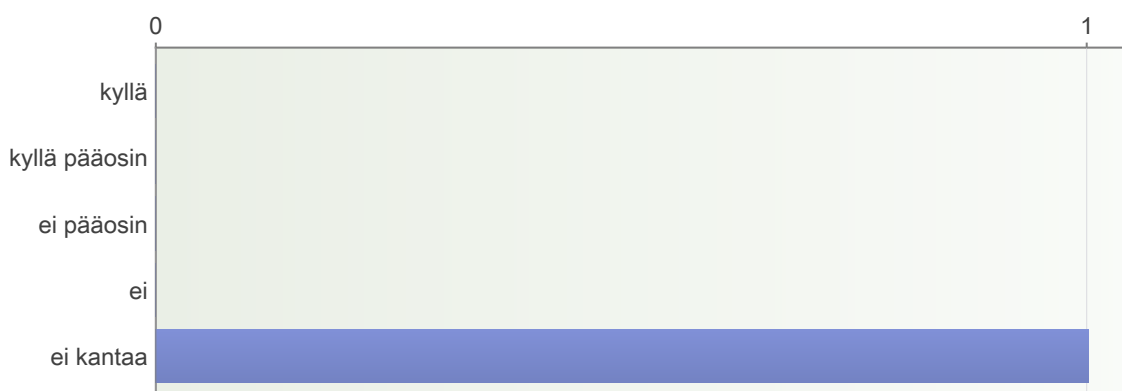
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Ei vastauksia.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Ei vastauksia.

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Ei vastauksia.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Ei vastauksia.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Vastaajien määrä: 1

- Esteettömyys ja saavutettavuus merkitsevät kaikkien sellaisten esteiden poistamista, jotka vaikuttavat vammaisten mahdollisuuksiin osallistua yhteiskuntaan sen täysivaltaisina jäseninä. Aivovammaliitto haluaa kiinnittää huomiota erityisesti kognitiivisen esteettömyyden merkitykseen. Asiakkaan toimintakyky ei mittaa suoraan palvelun tarvetta, vaan palvelujen järjestämiseen tarvitaan monialaista osaamista sekä toimivaa ja monipuolista palvelurakennetta.

Maakuntien hyvinvointisuunnitelmiin ja tarvekartoituksiin on sisällytettävä vammaisten ihmisten palvelutarpeet. Maakuntien hyvinvointikertomuksiin tulee sisällyttää myös vammaisten ihmisten hyvinvoinnin ja elinolosuhteiden kehittymistä kuvaavat indikaattorit. Tilastotietojen lisäksi tarvitaan laadullista tietoa eri palvelujen käyttäjien kokemuksista.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Vastaajien määrä: 1

- Aivovammaliitto yhtyy Vammaisfoorumin esittämiin säädösten muutosesityksiin.